

skal kunne godkende etablering af denne fælles administration.

Etablering af fælleskommunal skatteadministration vil indebære, at forvaltningsmyndighed vedrørende den enkelte borger, der hidtil har ligget i bopælskommunen, retligt set fortsat varetages af den enkelte kommune, men under ledelse af en fælles øverste ansvarlig. Der oprettes således ingen nye myndigheder som følge af den foreslåede ordning.

På skatteområdet er forslaget udformet således, at skatteministeren kan godkende, at de kommunalbestyrelser, der ønsker at etablere en fælles administration, kan få tilladelse til at udpege en person til på de enkelte kommuners vegne at have ansvaret for skattemyndighedens ligningsarbejde i samtlige de deltagende kommuner, i modsætning til efter gældende ret, hvor hver enkelt kommune skal udpege en person, der er ansat i kommunen, til at have det øverste ansvar for ligningsarbejdet i kommunen.

Denne fælles ligningsansvarlige har den kommunale afgørelseskompetence på ligningsområdet i alle de deltagende kommuner, under hensyntagen til de planer for ligningsarbejdets udførelse, hver enkelt af kommunalbestyrelserne fastsætter.

Som følge heraf vil de administrative funktioner, der følger med den kommunale afgørelseskompetence på ligningsområdet, henhøre under den fælles administration.

Forslaget omfatter ikke samarbejder om opkrævning og inddrivelse eller om selskabsligning.

Det vil være en forudsætning for en sådan godkendelse til at udpege en fælles ligningsansvarlig, at de deltagende kommuner har indgået en aftale om, hvorledes den fælles administration skal organiseres og om fordeling og finansiering af udgifterne herved.

Det vil endvidere være en forudsætning, at kommunerne har aftalt regler for, hvorledes en deltagende kommune kan udtræde af samarbejdet.

Efter forslaget vil skatteministeren kunne tilbagekalde en godkendelse til fælleskommunal administration, hvis ministeren skønner, at forudsætninger for godkendelsen ikke opfyldes.

På ejendomsvurderingsrådet foreslås, at skatteministeren skal kunne godkende etablering af fælleskommunal sekretariatsbetjening af vurderingsråd. Forslaget forudsættes administreret indenfor den gældende opdeling af landet i vurderingskredse, idet en ændring af vurderingskredse indebærer betydelige administrative omkostninger.

2. *Høring af den skattepligtige, jf. forslagene under § 1, nr. 2 og 3:* Efter gældende ret skal skattemyndighederne varsle den skattepligtige skriftligt, hvis myn-

dighederne påtænker at foretage en skatteansættelse på et andet grundlag end selvangivet, eller påtænker at ændre en skatteansættelse. Den skattepligtige skal samtidig gives en frist til at fremkomme med en udtalelse over den påtænkte skatteansættelse.

Denne høringspligt er en udbygning af den almindelige høringspligt efter forvaltningslovens § 19 og § 20, hvorefter en forvaltningsmyndighed som udgangspunkt skal foretage høring af en part, når myndigheden er i besiddelse af oplysninger om sagens faktiske omstændigheder, som parten ikke kan antages at være bekendt med, og oplysningerne er både til ugunst for den pågældende part og af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

Høringspligten efter skattestyrelsesloven har givet anledning til tvivl og uhensigtsmæssigheder, f.eks. i tilfælde hvor ansættelsesændringen alene skyldes en ændret skatteberegning. På denne baggrund foreslås det præciseret, at den særlige høringspligt alene omfatter oplysninger af den type, der skal selvangives, typisk oplysninger om den indkomst eller den ejerboligværdi mv., der skal lægges til grund for skatteansættelsen, men ikke om skatteberegning.

Også spørgsmålet om længden af den frist, der skal gives en skattepligtig til at udtale sig over en påtænkt skatteansættelse, har givet anledning til tvivl. Det foreslås derfor lovfæstet, at denne frist skal være på ikke under 15 dage, regnet fra skrivelsens datering.

3. *Kompetence til at afgøre forældelsesspørgsmål, jf. forslagene under § 1, nr. 5 og 15:* Kompetencen til administrativt at afgøre spørgsmål om forældelse af krav på skatter og afgifter tilkommer i dag de statslige told- og skattemyndigheder.

En ansættelse af skatter- eller afgifter er, medmindre andet er bestemt, uvirksom, hvis den foretages på et tidspunkt, hvor det afledte skattekrav er forældet. Det foreslås derfor, at Landsskatteretten tillægges kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en ansættelse er uvirksom som følge af, at det afledte skatte- eller afgiftskrav var forældet på tidspunktet for ansættelsens foretagelse.

De statslige told- og skattemyndigheder vil efter forslaget fortsat have kompetence til at afgøre forældelsesspørgsmål i forbindelse med opkrævning og inddrivelse af skatter og afgifter.

4. *Skatteankenævns genoptagelsesadgang, jf. forslagene under § 1, nr. 12 og 13 vedrørende § 22 i skattestyrelsesloven:* Efter gældende ret kan skatteankenævn genoptage egne kendelser efter anmodning fra klageren, når nævnet forelægges nye oplysninger, som ikke tidligere har været fremme under sagen, og nævnet skønner, at de nye oplysninger ville have med-